

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie Ambtelijke praktijk
Kerkelijk actueel
Voor de jeugd Sprekend verleden

Een gebed tot de Heilige Geest.

“Ontwaak, noordenwind! En kom, gij zuidenwind! Doorwaai mijn hof...” [Hooglied 4: 16a].

“De wind blaast waarheen hij wil. Gij hoort zijn geluid. Maar gij weet niet vanwaar hij komt en waar hij heen gaat. Alzo is een iegelijk die uit de Geest geboren is.” Woorden van de Heere Jezus, gericht tot Nicodemus, in het nachtelijke gesprek met hem. Jezus neemt het beeld van de wind, en past het toe op de Persoon en het werk van de Heilige Geest. Hier bijzonder op het wonder van de wedergeboorte. Het hier gebruikte woordje is zowel te vertalen met wind als met adem of geest/Geest. Merkwaardig!, dat geldt zowel in het Hebreeuws van het Oude Testament als in het Grieks van het Nieuwe Testament. We mogen de geciteerde woorden uit Hooglied dan ook zomaar toepassen op de Geest van God. De Heilige Geest dus.

Die Heilige Geest wordt hier aangeroepen. Dat komen we niet vaak tegen in de Bijbel. Dat er gebeden wordt, heel speciaal tot de Heilige Geest. Hier dus wel. Wie is er aan het woord? De bruid. Zoals we weten bestaat het Hooglied uit een beurtzang van de bruidegom en de bruid. Nieuwtestamenteisch gezien: Christus en Zijn bruidskerk. Lezen we in dat licht het verband van onze tekst, dan heeft Christus Zijn kerk zojuist bezongen als “een besloten hof, een besloten wel, een verzegelde fontein” [12]. Waarop de bruid haar Bruidegom toezingt: “O, Fontein der hoven, Put der levende wateren...” [15]. Ze erkent daarmee: “Als ik dan een hof ben, een besproeide hof die bloemen en vruchten voortbrengt, dan is de oorzaak daarvan bij U, o mijn Bruidegom. U bent de Bron van de levende wateren. De vrucht die U bij mij opmerkt, is dan ook geheel aan U te danken!”

En dan vervolgt de bruid haar gebed. Ze doet wat David in Psalm 27 doet, als hij zingt: “U zegt: zoek Mijn aangezicht! Ja, dat wil, dat zal ik doen. Ik zoek de zegen alleen bij U, o Bron van troost en licht!” De bruid beseft wat er voor nodig is, om echt een lusthof voor haar Bruidegom te zijn. Daarom roept ze uit: “Ontwaak, noordenwind. En kom, gij zuidenwind. Doorwaai mijn hof, zodat zijn specerijen uitvloeien. Doorwaai me met de Wind van Uw Heilige Geest. Opdat ik een voor u vruchtbare hof zal zijn!”

Dat blijkt uit dit gebed? Wat klinkt erin door? De erkenning van volkomen afhankelijkheid. Zou dat niet een kenmerk van het volk van de Heere zijn? Geheel aangewezen op de bediening van de Heilige Geest. Niet alleen voor Gods genade in het schénken van het geestelijke leven. Maar niet minder is er de noodzaak van Zijn werk met het oog op de onderhouding van dat geestelijke leven. Onwillekeurig denk ik dan aan de belijdenis van onze Dordtse vaders. Is het

niet waar wat zij belijden: “Uit oorzaak van de overblijfselen van de inwonende zonde, en ook vanwege de aanvechtingen van de wereld en van de satan, kunnen Gods kinderen in de hun geschonken genade niet volharden als ze aan hun eigen krachten zouden zijn overgelaten. Maar God is getrouw die de Zijnen in de genade, hun eenmaal gegeven, barmhartig bevestigt en tot het einde toe krachtig bewaart!” [DL 5/3]. Hoe? Door de bediening van de Heilige Geest die nodig is en nodig blijft!

“Ontwaak!”, roept de bruid. “Kom!” Het lijkt nogal driest gezegd. Mag een mens dat zomaar bidden? Is dat niet al te overmoedig? De Heere laat Zich toch niet dwingen?! Ach, wat er uit spreekt, is de drang die de bruid ervaart. Samenhangend met de inleving van haar nood. Maar dat niet alleen. Ook vanuit de overtuiging van de bekwaamheid en de bereidwilligheid van haar Bruidegom. Gedurig en dringend is daarom haar gebed: “Och, schonk Gij mij de hulp van Uwe Geest. Mocht Die mij op mijn paden ten Leidsman strekken...”

Opvallend is dat de Heilige Geest hier ‘onderscheidend’ wordt aangesproken. We weten: de dominees moeten separerend, onderscheidend, preken. Dat leert de Schrift ons. Maar het kan dus ook nodig zijn dat we ‘onderscheidend’ bidden. Al naar gelang de omstandigheden waarin nood en gemis worden ervaren. De ene drangreden tot het gebed is de andere niet. De bruid bidt om de werking van de noordenwind enerzijds. En om het waaien van de zuidenwind anderzijds.

Wat dat beeld betreft: zoals het in ons land is, zo was en is het ook in Israël. De noordenwind is een koude, scherpe wind. Terwijl de zuidenwind ervaren wordt als een zachte en aangename wind. “Gij schiep het barre noord’ en het zoele zuiden saam...” Zoals er in de natuur afwisseling is in de richting van waaruit de winden waaien, zo ook in het werk van Gods Geest in het leven van Gods kinderen. De bruid erkent dat ze allebei nodig zijn.

Vindt u het niet verwonderlijk? Dat Gods kerk bidt om de komst van de onaangename maar kennelijk noodzakelijke noordenwind? De Geest der ontdekking en overtuiging. “Doorgrond en ken mij...” Ook die werking is dienstbaar voor de hof, “opdat zijn specerijen uitvloeien.”

Ds. J.M.J. Kieviet

God, de Kassier der armen

*1 Koningen 17:4
En het zal geschieden dat gij uit de beek drinken zult; en Ik heb den raven geboden, dat zij u daar onderhouden zullen.*

Het opschrift boven dit stukje is de titel van een boek van de Engelse predikant William Huntington (1745-1813). Hij was in armoede geboren en moest zijn geld verdienen als kolensjouwer. Ook als predikant heeft hij vaak in armoede geleefd. Maar hij mocht ervaren dat de Heere hem uit die nood hielp. Daar heeft hij dat boek over geschreven. Over wonderlijke uitreddingen, vooral uit financiële noden. God heeft een bank, zo schrijft hij: de bank van het geloof. En Hij betaalt arme mensen die het van Hem verwachten. Hij beheert de kas, Hij is de Kassier. Hij zorgt voor hen, niet alleen geestelijk, maar ook lichamelijk en maatschappelijk. We zien dat ook heel duidelijk bij Elia.

Elia kreeg dus van de Heere het bevel om naar de beek Krith te gaan. Hij moest de woestijn in. Maar dat heeft hem natuurlijk de vraag doen stellen, waar hij dan van moet leven? Hoe komt hij daar nu aan vlees en aan brood? Wel, de Heere geeft bij het bevel ook een belofte. Hij belooft dat Hij raven zal zenden en die zullen hem van zijn levensbehoeften voorzien. God belooft dat hij voor Elia zal zorgen. Op een wonderlijke manier.

Want raven zijn onreine vogels. Het zijn roofvogels, aaseters. En het zijn bovendien alleseters. Wat ze te pakken krijgen, dat verslinden ze. Brood en vlees en noem maar op. Er blijft niets over. Ze vreten alles op wat ze te pakken krijgen. En uitgerekend deze vogels gaat de Heere gebruiken om Elia te eten te geven. En nu verandert de Heere bij deze vogels hun natuurlijke aanleg. En als ze nu een stuk vlees of brood vinden, dan brengen ze het bij Elia. Ze eten het niet zelf op. Ze brengen het als gewillige dienstdoden van de Heere bij Zijn knecht.

Maar dan kunnen we de vraag stellen: waar halen ze dat allemaal vandaan? Het zal toch wel goed en voedzaam voedsel geweest zijn. Dat vlees zal natuurlijk geen aas geweest zijn, dat uit een dood dier gescheurd is dat al een dag lag te rotten. En dat brood dat zal ook niet een week op straat hebben gelegen en oud en beschimmeld bij Elia zijn gebracht. Dat zal vers vlees en vers brood geweest zijn.

En waar die raven dat dan vandaan haalden? Ik weet het niet. Het staat niet in de Bijbel. Sommigen denken dat ze dat uit het paleis van Achab hebben gehaald. Dat zou goed kunnen, maar we weten het niet.

In ieder geval is dit duidelijk: Gód zorgt ervoor dat ze het hebben. Elke dag. God zorgt er elke dag voor dat er vers voedsel is voor Zijn knecht. Want Hij gaat over het voedsel, volgens psalm 145: 15: Aller ogen wachten op U, en Gij geeft hun hun spijs te zijner tijd. En in Zijn almacht weet de Heere wel wegen te vinden om elke dag brood en vlees bij Elia te bezorgen.

En laten we niet alleen letten op die raven. Want ook dat water is bijzonder. Ook in de gewone dingen moeten we de zorg van de Heere opmerken. Niet alleen in die raven, maar ook in dat rustig voortkabbellende water van de beek bewijst God dat hij Gebieder is. Alles gaat zoals het gaat omdat Hij zijn knecht onderhoudt. En ook in dat water mag Elia de zorg van de Hemelkoning zien. Elia mag leven uit Gods Vaderlijke hand. En dat vele dagen en maanden.

Wat wij leren, is dat Heere getrouw Zijn beloften vervult. God belooft en maakt waar. Precies zoals hij het gezegd heeft. In duren tijd en hongersnood. De Heere is een Waarmaker van Zijn woord. God heeft gezegd dat Elia uit de beek zal drinken, en: er zit water in de beek. God heeft gezegd dat Hij de raven zendt en: ze kómen met brood en vlees. Elke dag weer blijkt Gods trouw twee keer.

En zo heeft Hij dat al zo vaak gedaan. Zoals William Huntington en vele anderen dat hebben ondervonden. Huntington schrijft in zijn boek: 'Als de haren van ons hoofd allemaal geteld zijn, hebben we reden te geloven dat dat ook zo is met onze noden. En wanneer God er voor zorgt dat onze haren niet op de grond vallen, voorziet Hij zeker ook in onze noden.'

Mag jou dat ook weleens onderwijs en troost geven? Juist als je niet weet hoe het moet?

*Ds. M.A. Kempeneers
www.bewaarhetpand.nl*

Een synode van wachten

Hij hoopte op een synode die wist van wachten. Wel, onze preses van de nu afgeronde synode is wat dat betreft op zijn wenken bediend! Niet eerder moesten de kerken er zo lang op wachten voordat de synode kon worden afgesloten. Wel duurde de laatste week gelukkig korter dan gepland. De bespreking van de laatste rapporten rond kerkelijke eenheid op 10 en 11 mei kostte minder tijd dan vooraf gedacht. Inmiddels is op de website van onze kerken ook het besluitenboekje gepubliceerd van alle besluiten die in de laatste weken van de synode zijn genomen. Deze publicatie betekent ook dat het tot DV 17 juni mogelijk is om een eventueel verzoek tot revisie van de laatstgenomen besluiten aan te kondigen. Dit zal moeten worden gemeld aan de scriba van de roepende kerk van de synode van DV 2024: die van Rijsburg. De synode ging namelijk unaniem akkoord met het voorstel van het moderamen om de kerk van Rijsburg als roepende kerk voor de GS van 2024 aan te wijzen.

Zwolle

Tussen de voorlaatste en de laatste synodeweek kwam de kerk van Zwolle nog naar buiten met een kanselboodschap. Daarin gaf de Zwolse kerkenraad in reactie op het genomen synodebesluit van 22 april rond vrouw en ambt aan dat men niets zal veranderen aan haar beleid waarin vrouwen en mannen in alle ambten gelijkwaardig samenwerken. Wat dat voor consequenties zal hebben voor de plek van Zwolle, zal de tijd leren, aldus de kerkenraad. Opnieuw een tijd van wachten dus... Het moderamen gaf in de laatste synodeweek desgevraagd ter synode aan zich te hebben gewacht om na bekendmaking van de Zwolse kanselboodschap met deze kerkenraad in contact te treden om haar erop te wijzen dat dit onbroederlijk en onkerkordelijk is. Reden om geen contact te zoeken was dat dit niet de taak is van het moderamen, maar van de ingestelde taakgroep. Deze taakgroep laat overigens nog wel op zich wachten, omdat de bemanning van deze -en andere commissies- nog niet is afgerond. Opnieuw een tijd van wachten dus...

Eenheid met NGK/GKV

In de laatste synodeweek moesten de synodeleden uiteindelijk kiezen tussen enkele voorstellen waar het gaat om de kerkelijke eenheid. Een voorstel van ds. N.C. Smits uit Purmerend om verdere samenwerking met NGK en/of GKV en de DV volgend jaar te vormen gezamenlijke NGK niet tegen te houden vanwege onze eigen synodebesluiten over vrouw en ambt werd verworpen. Daarentegen werd een voorstel van synodecommissie-4 met een ruime meerderheid aangenomen. Dit betekent dat nieuw te vormen en bestaande samenwerkingsgemeenten zijn gebonden aan kerkelijke afspraken van onze kerken, of het nu gaat om vrouwelijke ambtsdragers, of dat het gaat om de vraag wie er wel of niet aan het Heilig Avondmaal mogen worden toegelaten. Dit geldt met name voor onderwerpen die het Schriftverstaan raken en waarover de GS zich met een beroep op Schrift en belijdenis heeft uitgesproken.

Eenheid met Ger. Gem.

Was er de nodige discussie rond de kerkelijke eenheid met betrekking tot NGK en/of GKV, dit kan niet worden gezegd over andere voorstellen met betrekking tot kerkelijke eenheid. De synode ging o.a. akkoord met een voorstel om het contact met de voortgezette Gereformeerde Kerken in Nederland vooralsnog geen officieel karakter te geven. Wat betreft de kerkelijke eenheid met de Gereformeerde Gemeenten is besloten deputaten kerkelijke eenheid op te dragen het gesprek met het deputaatschap kerkelijke eenheid van de Gereformeerde Gemeenten voort te zetten. Doel daarvan is om de tot nu gevonden herkenning vast te houden en actuele ontwikkelingen in kerk en samenleving gezamenlijk te bespreken. Vlak voor het einde van de laatste synodedag heeft ds. A. Versluis uit Ede namens de zogenoemde synodecommissie-7 toegelicht dat vanwege de genomen besluiten rondom vrouw en ambt er géén reden is om terug te komen op het besluit dat niet-CGK-ambtsdragers uit samenwerkingsgemeenten niet kunnen worden afgevaardigd naar onze meerdere vergaderingen. De

synode deelde deze visie.

Verwachten

Zo is halverwege woensdagmiddag 11 mei de synode Dordrecht-Nunspeet 2019-2022 afgesloten. In het al op de website gepubliceerde besluitenboekje schrijft de tweede scriba daarover: *"Moge alles wat we doen en laten, wat we besluiten en uitvoeren daaraan dienstbaar zijn, tot verheerlijking van Zijn grote Naam en tot heil van zondaren."* En wat mogen we dan verwachten? In elk geval dat alle kerken zich houden aan de nu gemaakte afspraken rond vrouw en ambt en kerkelijke eenheid. Dat classes de kerken die zich ondanks alles niet houden aan synodale afspraken duidelijk maken dat die daarmee de kerkelijke eenheid beschadigen en wie daarmee blijft doorgaan de band aan het verbreken is. Want het is toch niet zo ingewikkeld? Van wie zich vrijwillig heeft aangesloten bij de christelijke gereformeerde kerken mag je verwachten dat ze zich houden aan hun eigen toezegging om zich te houden aan de eigen synodebesluiten. En als dat pijn doet? Dat klonk tijdens de synode nog weleens: sommige (samenwerkings)gemeenten ervaren zoveel pijn, omdat hun eigen synode hen in de kou laat staan... Maar het kan geen kwaad om dan ook eens te wijzen op de diepe pijn die er wordt gevoeld bij degenen die willen blijven staan op het aloude fundament. En in die weg mogen we ook nog altijd de zegen van de HEERE verwachten. En juist daarom doet het pijn als er wordt geknaagd aan dingen die onder ons volkomen zekerheid hebben. Doet het pijn als belangrijke besluiten niet worden gerespecteerd en daarmee eigen wegen worden gegaan. En daar hebben we elkaar toch niet voor over? Maar laat ondertussen één ding wel helder blijven. Wie verdienen er kerkelijk begrip? Degenen die de genomen besluiten respecteren. En wie dat niet doet? Dat kan geen goedkeuring wegdragen.

Ds. W.L. van der Staaij

Jeremiah Burroughs-2

Een bevend hart vanwege heerlijkheid

Als Ehud zegt tot koning Eglon van Moab dat hij een woord Gods tot hem zal spreken, staat deze koning eerbiedig op. Zo dienen wij eerbied te hebben voor Gods Woord en de prediking van Gods Woord. Hoe staat u tegenover Gods Woord dat uw liefste zonden veroordeelt? Volgens Burroughs is het de grootste hoogmoed zich te verheffen tegen Gods Woord. In Gods Woord blijkt Zijn heerlijkheid, majesteit, grootheid en verhevenheid. In Gods Woord is meer van Gods heerlijkheid en luister te zien dan in hemel en aarde. Als uw hart hier niet voor beeft bent u "trots, goddeloos en hard." We lezen in Jeremia 5:22 'Zult gijlieden Mij niet vrezen? Spreekt de HEERE, zult gij voor Mijn aangezicht niet beven? De Heere stelt grenzen aan de zee en geeft ook de regen. Zou er dan geen vrees voor Hem moeten zijn? Het is nog erger Hem niet te vrezen vanwege al Zijn Namen die in Zijn Woord genoemd worden.

Een bevend hart vanwege gezag

Een koning die gezag heeft boezemt enige vrees in. God heeft het absolute en hoogste gezag over alle landen van de wereld. "Niets in de wereld heeft gezag over de gewetens van mensen dan het Woord van de Heere en dat alleen. Het heeft bevoegdheid om gewetens te binden, om in mensen ontzag te wekken en ze te verschrikken." Het Woord heeft zoveel gezag dat de mens zich eraan moet onderwerpen of erdoor veroordeeld zal worden tot de eeuwige rampzaligheid. Het Woord van God wordt wel de rechtbank van de Kerk genoemd omdat mensen daaruit hun doodvonnis te horen krijgen. Dat boezemt ontzag in.

Een bevend hart vanwege gerechtigheid

In Exodus 19 lezen we dat de bergen daverden en beefden toen Gods wet werd afgekondigd. "God verwacht dan ook dat de harten van zondaars zullen beven, iedere keer als ze de wet van God horen." Gods kinderen hoeven toch niet meer voor de Wet te beven? Ze zijn er toch van verlost? "Ook wanneer we ervan verlost zijn, hebben we toch reden om te beven omdat we er eens onder lagen en het verdienden om daaronder te blijven." Zelfs Mozes, een godzalig man, was bevreesd en bevende.

Een bevend hart vanwege macht

Christus is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Hij draagt er zorg voor dat het Woord wordt vervuld. De bedreigingen worden vervuld en de beloften worden ook vervuld. Het Woord zal alles doen waartoe de Heere het zendt. Het Woord zal zijn doel bereiken. De macht van God vergezelt het Woord om het waar te maken. Eerder zullen hemel en aarde voorbijgaan dan dat het Woord niet vervuld wordt.

Een bevend hart vanwege heiligheid

Gods Woord is de spiegel van Gods oneindige heilig-

heid. De profeet Jesaja hoorde de engelen uitroepen: 'Heilig, heilig, heilig.' Toen sidderde en beefde zijn hart. Hij riep het uit: 'Wee mij, want ik verga.' "Welnu, als een godzalig man al zo beeft, o, wat horen dan de harten van hen die onrein en verdorven zijn te beven voor het Woord bij de gedachte dat het de spiegel is van de heiligheid van de eeuwige God."

Een bevend hart vanwege verborgenheden

Veel verborgenheden worden in Gods Woord geopenbaard. Er valt te denken aan verkiezing, verlossing, de twee naturen van Christus, de dood van Christus, rechtvaardigmaking, verzoening, aanneming tot kinderen, heiligmaking en heerlijkmaking. "Dat zijn verborgenheden waarvoor men behoort te beven vanwege hun onpeilbare diepte, lengte, hoogte en breedte." Beeft u bij het lezen over deze verborgenheden?

Een bevend hart vanwege doeltreffendheid en levendigheid

Een begenadigd hart ondervindt de doeltreffendheid en levendigheid van het Woord van God. Het is scherp snijdender dan een tweesnijdend zwaard. "Iedere keer dat we het Woord horen, moeten we beseffen dat we iets horen wat zo krachtig is dat het ons of dichter bij de hemel of dichter bij de hel brengt." Als een preek u niet dichter bij de hemel brengt, brengt die preek u dichter bij de hel.

Een bevend hart vanwege het oordeel

Het Woord oordeelt over de eeuwige staat van alle mensen. "Wanneer u Gods boek ter hand neemt, bedenk dan dat dit het boek is dat over uw eeuwige staat zal oordelen. Hierom behoren we voor dit Woord te beven.

Een bevend hart vanwege het onderzoek

Het Woord oordeelt niet alleen over onze eeuwige staat, maar het onderzoekt en doorzoekt ons ook hier al. Het Woord legt de binnenste gedachten van het hart bloot. "Wanneer iemand verwond is en een chirurg zijn wond onderzoekt, kijkt hij met een bevend hart naar de chirurg op."

Een bevend hart vanwege de opening op de jongste dag

Wie het Woord van God verworpen heeft, zal door het Woord van God veroordeeld worden. "Welnu, als u naar het Woord kijkt als het boek dat u zal oordelen op de jongste dag, kunt u niet anders dan ervoor beven." Beeft u voor het Woord van God?

Ds. A. van Heteren

Lezen in de brief aan de Hebreeënen (31)

In het bekende hoofdstuk 11 van de Hebreeënbrief krijgt de aartsvader Abraham veel aandacht. Vorige keer lazen we over hem vooral in de verzen 8 t/m 12. Het geloof van Abraham werd op twee terreinen beproefd. De Heere zou hem brengen in een ander land, het land dat Hij hem wijzen zou. Zal Abraham niet verwacht hebben dat hij daar, evenals in Ur, een vaderlijk erfdeel zou ontvangen? Een deel van het land dat hij het zijne zou mogen noemen? Maar dat gebeurde niet. Hij was en bleef een vreemdeling in een vreemd land. Maar door het geloof zag de aartsvader verder, of beter: hoger. Hij verwachtte de stad die fundamenten heeft. In dat geloof heeft hij geleefd. In dat geloof is hij ook gestorven.

De Heere had Abraham daarnaast ook nog een andere belofte gegeven. Die van nageslacht. Maar ook ten aanzien daarvan moesten Abraham en Sara leren leven niet uit de tastbare en zichtbare vervulling, maar uit de kale belofte. Maar beiden hebben de Heere en Zijn Woord “getrouw geacht”.

De verzen **13 t/m 16** die nu volgen, vormen eigenlijk een soort uitweiding. In vers 17 zal de apostel nog een speciale beproeving van Abraham in herinnering roepen. Maar voordat hij dat noemt, gaat hij nader in op het vreemdelingschap dat het leven van Abraham kenmerkte. Hij behoorde tot degenen die “hebben beleden dat zij gasten en vreemdelingen op de aarde waren” [13]. Overigens wordt dit niet van Abraham alleen gezegd. De tekst begint met: “Deze allen...” Wie zijn het? Het zijn in ieder geval de drie aartsvaders, de patriarchen van het volk dat uit hen zal voortkomen. Maar niet minder ook degenen die al genoemd zijn: Abel, Henoeh, Noach. Ook Sara hoort erbij. Wat wordt er van hen gezegd? Wat verbindt hen? Ik citeer het begin van vers 13: “Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben deze van verre gezien...” Als ik het goed lees, staat hier dat hun leven gekenmerkt wordt door datgene dat blijken zal als ze gaan sterven. Ze zijn in het geloof gestorven. Het wijst erop dat deze aartsvaders “leefden vanuit het einde.” Ze hebben hun leven geleefd in de hoop en verwachting dat het ware leven niet het leven van het hier en nu is. Maar dat het leven waar het om gaat, zal zijn wat de Heere pas dan aan de Zijnen tonen – ja, geven! – zal. Het leven nu en hier, het is het leven uit de belofte van de Heere. Dat is geloof!

Nu staat er midden in dat 13^e vers dat ze “de beloften niet verkregen hebben...” Dat moet u niet verkeerd opvatten. Met “de beloften” wordt hier bedoeld op het beloófdde, namelijk de inhoud van Gods beloften. Dat hebben ze niet in handen gekregen. Ze moesten leren, niet door aanschouwen en tasten, maar enkel door het hóren. Horen naar de stem van de Heere. Naar Zijn heilzame beloften. En daar met een waarachtig vertrouwen geloóf aan hechten. Als de Heere zegt: “Abraham, u ontvangt het hele land dat zich voor uw aangezicht uitstrekt! Maar nu nog niet. U moet het in uw leven doen met alleen de belofte.”

Dan zegt Abraham: “Amen, Heere, ik geloof U op Uw Woord!” En als de Heere hem betuigt: “Abraham, u ontvangt een zoon. En door die zoon een nageslacht dat ontelbaar zal zijn, als zand, als de sterren...” Dan antwoordt Abraham: “Amen, Heere, zo zal het zijn!”, ook wanneer er vele jaren verstrijken en dat kind der belofte maar uitblijft ... Welnu, dat is geloof. In het biddend opzien: “Merk op, mijn ziel, wat antwoord God u geeft. Hij spreekt gewis tot elk die voor Hem leeft...”

Maar denk niet dat Abraham en de anderen zonder uitzicht waren! Ze leefden weliswaar niet van wat ze konden zien en tasten. Maar toch zagen ze... Ze zagen de Heere Zelf, als ziende de Onzienlijke [zie vers 27]. Ze beleden met woord en daad dat ze gasten en vreemdelingen op de aarde waren. Hun domicilie lag niet horizontaal, maar verticaal. En daaruit leefden ze. Althans in hun beste ogenblikken.

De apostel trekt een conclusie. Hij geeft tegelijkertijd een typering. Lees maar mee: “Want die zulke dingen zeggen, betonen klaar en duidelijk, dat ze een vaderland zoeken” [14]. Wat is dat voor vaderland dan? Is dat uiteindelijk toch weer Ur, Abrahams bakermat? Of is het Haran waar hij en de zijnen zich langdurig ophielden? Is het dat? O nee, ook dat niet. Indien wel, schrijft de apostel, dan hadden ze tijd genoeg gehad om terug te keren daarheen [15]. Maar daar horen we niets van. Nee, dat aardse land is het niet! Welke dan wel?

Nu wacht ik even met verder citeren van de Bijbel. Eerst maar even de blik op onszelf. De vraag is: is hiermee mijn leven getekend? Als dat van Abraham en de zijnen. Niet een horizontaal oppervlakkig leven, volkomen bepaald door het hier en nu. Nee, maar gericht naar boven. Paulus schrijft: “... waar Christus is, zittend aan de rechterhand van God.” Degenen die van Hem zijn, bedenken dan ook de dingen die boven zijn. Niet die op de aarde zijn... [Kol. 3]. Zo hoort het althans te zijn. “Heere, doorgrond en ken mij!”

Abraham en de zijnen? De schrijver wijst er de Hebreeënen op: “Maar nu zijn zij begerig naar een beter vaderland, namelijk naar het hemelse. Daarom schaamt God Zich voor hen niet, om hun God genaamd te worden. Want Hij had hun een stad bereid” [16]. Niet hiernúmaals, maar hiernámaals! Eeuwig in de hemelen!

Ds. J.M.J. Kieviet

De twijfel van de discipelen

Enige tijd geleden gaf ik onze lezers een viertal raadsels op en voor de respons daarop wil ik allen hartelijk bedanken. Ik stel het eveneens op prijs als lezers iets naar voren brengen over hun geestelijke ervaringen. Zo hopen we dat ons blad voor velen nog tot zegen mag zijn. Er rest nog een vraag over Ezechiël 4. Als ik aan de beurt ben om een meditatie te schrijven hoop ik het daarover te doen.

Nu wat anders. Een lezer vroeg of ik eens nader in wilde gaan op het ongeloof en de twijfel bij de discipelen, zelfs nadat de Heere Jezus aan hen was verschenen. En Markus vertelt ons dat de discipelen de Emmausgangers niet geloofden, toen ze vertelden van hun ontmoeting met de Heere, Markus 16 vers 13. En als de Heere hen ontmoet op de berg in Galilea, waar Hij hen ontboden had, lezen we nog dat sommigen twijfelden. Nu, daar wil ik wel op ingaan.

In de eerste plaats moeten we opmerken dat de woorden van de Heere Jezus over Zijn komend lijden, sterven en opstanding niet tot hen waren doorgedrongen, is wel verwijtbaar. Dat doet de Heere Jezus dan ook. Als Hij met de twee Emmausgangers oploopt op die zondagavond, zegt Hij immers: O onverstandigen en tragen van hart om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben. Hij verwijt hen niet zozeer dat ze Zijn eigen woorden vergeten zijn, maar meer nog dat zij de Schriften niet verstonden.

Zonder het, ten tweede, op te nemen voor hun ongeloof en twijfel, moeten we wel het volgende bedenken. Stel dat er vanavond bij u aan de deur gebeld werd, u deed open en daar stond uw dierbare vader voor de deur, die u enige jaren geleden is overleden. Wat zou uw reactie zijn? Terstond blijdschap? Zou u hem gelijk omhelzen? Of zou u terug deinzen? Ik denk het laatste. Zoiets kan immers niet? Uw vader ligt toch al enige tijd in het graf? U zou vreselijk schrikken. Ook de discipelen dachten bij de verschijning van hun Heere, toen de deuren gesloten waren, dat ze een geest zagen, Lukas 24:37. Ja, maar de Heere had het toch beloofd? Ja hoor, u hebt gelijk. Maar blijft de vervulling van een belofte niet een eeuwig wonder?

En daar komt nog iets bij. Want al bewees Hij door de tekenen in Zijn handen en voeten dat Hij het werkelijk was, de Heere had na Zijn opstanding ook nog eens een verheerlijkt lichaam. Welnu, een dergelijk lichaam hadden ze nog nooit gezien. U en ik ook niet. Hij was dan nog helemaal Mens, maar lichamelijk was Hij niet zwak en sterfelijk meer, zoals voorheen. Hij had geen machten meer boven Hem, maar heerste als Koning der koningen over alles en iedereen. Gesloten deuren waren er voor Hem niet. De heiligen, die bij Jezus' dood opstonden en met Pasen aan velen verschenen moesten de weg naar huis lopen en aankloppen, de deur

open doen en naar binnen gaan. Dat hoefde de Heere Jezus niet meer. Lazarus uit Bethanie kreeg het tijdelijk, dat is het sterfelijk leven weer terug. Maar Christus leeft eeuwig. Daarom kon Hij opeens in hun midden staan. Daarom hoefde Hij niet te wachten tot er werd open gedaan. Daarom kan Hij Zich ook toegang verlenen tot een van nature gesloten hart. Hij is de Koning. Hij is de mens de baas. Dat Hij een verheerlijkt lichaam had bleek ook op de dag van Zijn hemelvaart. Wie kan zich van de aantrekkingskracht van de aarde los maken? Ik niet. Hij wel. Hij voer ten hemel op, vol eer! Ja, Hij had ook Zijn goddelijke natuur nog. Maar Hij bleef, ook na Zijn opstanding volkomen Mens. En als zodanig is Hij in Persoon een grote en rijke troost voor sterfelijke mensen, die al hun hoop voor tijd en eeuwigheid op Hem gevestigd hebben. Want Hij is de Eersteling onder vele broederen. Ook mijn sterfelijk, vergankelijk lichaam zal eens onsterfelijkheid en onvergankelijkheid aandoen. Lees daar 1 Korinthe 15 maar eens op na. De zaligheid die Christus heeft verworven houdt een gelukzaligheid naar ziel en lichaam in. Ook mijn lichaam zal verrijzen in heerlijkheid.

En toch is er verschil tussen de heerlijkheid van de Mens Christus Jezus en de mens Petrus bijvoorbeeld. Christus was, als sterfelijk Mens al, zonder zonde. Petrus niet. Ik niet. De heerlijkheid die mij wacht houdt vooral in dat ik straks zonder zonde de Heere mag dienen. Nu ben ik simul peccator, simul justus, tegelijk rechtvaardig (door het geloof) en zondaar (van nature). Maar dan is mijn natuur ook verheerlijkt, zonder zonde. En, geachte lezer, hoort u ook bij diegenen die daar het meest naar uitzien? Paulus ook. Wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods? Hij geeft zelf het antwoord: Ik dank God door Jezus Christus, onze Heere, Romeinen 7 vers 25. Verlene de Heere u en mij dat geluk!

ds. K. Hoefnagel

DE BELIJDENISSEN VAN AUGUSTINUS (14-slot))

De vorige keer hebben we het indrukwekkende relaas van Augustinus' bekering vanuit zijn *Belijdenissen* gelezen. In deze aflevering – de laatste over Augustinus' *Belijdenissen* – probeer ik tenslotte enkele leerzame trekken in (de voorgeschiedenis van) Augustinus' bekering aan te wijzen. Ik ben niet de eerste die dat doet. Als in de zeventiende eeuw de bekende Engelse puritein John Owen zijn grote werk over de Heilige Geest (*Pneumatologia*) schrijft, en daarbij ook aandacht geeft aan de bekering als een werk van Gods Geest, wijdt hij een heel hoofdstuk aan de bekering van Augustinus. Volgens hem is deze bekering een duidelijke illustratie hoe de Heilige Geest zondaren tot bekering brengt. Owen onderscheidt daarbij – net als wij dat de achterliggende afleveringen hebben gedaan – tussen een 'voorbereidend werk' van Gods Geest en het beslissende moment van Augustinus' bekering.

[1] Indrukken

Augustinus heeft in zijn leven heel wat indrukken en overtuigingen gehad. Al op jonge leeftijd toen hij erg ziek werd. Maar ook later, toen een goede vriend van hem na een kort ziekbed overleed. Zulke overtuigingen mogen we zeker zien als bemoeienissen van God met een mens. Ze schudden aan ons bestaan. Maar nooit mogen we ze gelijkstellen aan de bekering. De Engelse puriteinen leerden het al: 'conviction is no conversion'.

Als we in ons eigen leven of dat van anderen zulke indrukken bespeuren, mogen we daar nooit op gaan rusten. Het is nodig om te vragen of de Heere verder wil werken. Zodat de indrukken niet voorbijgaan, maar verdiept worden tot echte bekering.

[2] Historisch geloof

De prediking van Ambrosius van Milaan is voor Augustinus van grote betekenis geweest. Ook al kwam Augustinus aanvankelijk met wereldse motieven naar de kerk, Ambrosius' preken hebben veel van zijn bezwaren weggenomen. Er ontstond in

het hart van de jonge Augustinus een diepe overtuiging dat het Woord van God waar is. We zouden kunnen zeggen: er kwam een sterk historisch geloof bij Augustinus.

Het is een zegen als jongeren en ouderen diep overtuigd mogen zijn van de waarheid van het christelijk geloof. Vooral als we ons dagelijks bewegen in een seculiere omgeving, is dat niet vanzelfsprekend. Maar laten we het klassieke onderscheid tussen historisch geloof en waar zaligmakend geloof niet uit het oog verliezen.

[3] Ellendekennis

Herhaaldelijk schrijft Augustinus over het feit dat de Heere hem aan zijn ellende heeft ontdekt. Soms gebeurt dat heel beeldend: *'Gij echter, o Heere, ... nam mij weg van achter mijn eigen rug, waar ik mij geplaatst had, omdat ik niet op mezelf wilde letten, en Gij stelde mij voor mijn eigen aangezicht'*.

Hoe afkerig zijn we vanuit onszelf om onze ellende te zien. We plaatsen onszelf achter ons eigen rug om maar niet op onze ellende te hoeven letten. Wat is het daarom een wonder als de Heilige Geest ons de ogen opent voor Wie God is, en voor wie wij tegenover God zijn.

De kennis van de ellende houdt niet op als iemand enige geloofskennis in het stuk van de verlossing heeft gekregen. Dat laten de *Belijdenissen* van Augustinus duidelijk zien. Na zijn bekering is Augustinus' ellendekennis verdiept. En een van de middelen die hem daarvoor tot zegen waren, was het schrijven van de *Belijdenissen*.

[4] Roepstemmen

Augustinus heeft toen de Heere hem krachtig tot bekering ging brengen, letterlijk een roepstem gehoord: hij hoorde een kinderstem die zingend riep: 'Neem, lees; neem, lees'. De kerkvader heeft deze woorden beluisterd als een stem uit de hemel. Toch zullen we er goed aan doen om niet de nadruk te leggen op het bijzondere van deze stem, maar vooral te letten op waar deze stem hem bracht: bij het Woord van God. Hetzelfde

geldt voor ons vandaag. In ons leven kunnen allerlei roepstemmen klinken. Maar die roepstemmen op zich – hoe onverdiend ook en hoe bijzonder wellicht – maken een mens niet zalig. Wat een zegen als ze ons echter bij het Woord van God en bij de God van het Woord mogen brengen.

[5] De kracht van Woord en Geest

In de bekering van Augustinus zien we duidelijk, dat het Woord van God het middel is waardoor de Heere mensen tot bekering brengt. Het gaat daarbij niet maar om een 'tekst' op zich, maar om de inhoud van het Woord die God met kracht in het hart van een zondaar brengt. Augustinus: *'Ik greep het Woord van God, opende het en las zwijsend de plaats waar mijn ogen het eerst op vielen: 'Niet in brasserijen en dronkenschappen, niet in slaapkamers en ontuchtigheden, niet in twist en nijdigheid; maar doet aan de Heere Jezus Christus en verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden' ... Terstond, toen ik deze woorden ten einde gelezen had, stroomde als het ware het licht der gemoedsrust mijn hart binnen en alle duisternis van twijfel vlood heen'*.

[6] Gods werk

Wat Augustinus met nadruk duidelijk maakt in zijn *Belijdenissen*, is dat God hem tot bekering heeft gebracht. Zijn boek is ook geschreven om dat in verwondering te erkennen. Deze verwondering zullen allen die door de Heere werden opgezocht, herkennen. Ik besluit met enkele woorden van de kerkvader zelf: *'Maar Gij, Heere, zijt goed en barmhartig en, terwijl Gij acht gaf op de diepte van mijn dood, reinigde Uw rechterhand tot op de bodem mijn hart van de afgrond van het verderf. En dat betekende dat ik ophield te willen al wat ik gewild had, en dat ik begon te willen wat Gij wilde'*.

Ds. A.J.T. Ruys

William Guthrie en het grootste bezit - (slot)

Geloven

Het geloof neemt Christus aan als het enige Redmiddel voor alle zonden. Zonder geloof kun je nooit verbonden zijn met Christus. Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Guthrie schrijft "Ieder die tot de jaren des onderscheids gekomen is en dit Evangelie hoort, is verplicht zijn eigen verloren toestand ter harte te nemen en Gods genadig aanbod van vrede en redding door Jezus Christus. Hij moet met haast de toekomstige toorn ontvluchten door dit aanbod te aanvaarden en aan te nemen, om daarin van harte te berusten als een genoegzaam middel tot redding van verloren zondaren."

Onderwijs

God ziet hoe de mens werkelijk is: een zondaar die Zijn toorn heeft verdiend en die niets heeft om het met Hem weer in orde te maken. De Heilige Geest opent de ogen voor de verlossing door de Heere Jezus. De Heere is gewillig om zalig te maken. Hij nodigt te komen. De Heere eist het verbond met de hel en de zonden te verbreken.

Eigenschappen

Allereerst is het geloof een persoonlijke zaak. Geboren zijn uit kerkelijke ouders en gedoopt te zijn is niet voldoende. Het komt aan op het persoonlijke geloof in Christus, waarbij blijft gelden dat het geloof een gave van God is. Geloven is niet alleen een zaak van het hoofd, maar ook van het hart. Er staat in Spreuken 23:26 'Mijn zoon, geef Mij uw hart.'

Het aannemen van Christus gebeurt niet in een opwelling en is geen bevestiging, maar het gebeurt rustig, kalm en bedaard. Het geloof gaat gepaard met vastberadenheid die door God wordt gewerkt.

Zegen

Het geloof in Christus, het aannemen van Hem, betekent een blijvende verbintenis met Hem. De Heere zorgt voor Zijn kinderen. Hij bewaakt en beschermt hen. "Alles wat Christus heeft verdiend is het eigendom van Zijn kinderen. Zijn gerechtigheid is hun gerechtigheid. Zijn rijkdom is hun rijkdom." Andersom geldt het ook. Alles wat van Gods kinderen is behoort Christus toe. Gods kinderen mogen heel hun hart voor Christus openleggen.

Nog meer ja-maars

"Ik ben te slecht en te onwaardig om Christus aan te nemen." Op zichzelf genomen is dat waar. Niemand is het waard om Christus aan te nemen. Maar de Heere nodigt: 'O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt koopt en eet (Jes. 55:1).' Een ander ja-maar is dat je zondiger bent dan andere mensen. Is het werkelijk erger dan bij Lot, David of Manasse? De zonden van Gods kinderen staan in de Bijbel om te laten zien dat

jouw zonden vergeven kunnen worden. "Ja, het is zelfs zo, dat het een grotere zonde is om Zijn aanbod in de wind te slaan, dan alle andere zonden die je doet of gedaan hebt." Christus is in de wereld gekomen om de zondaren zalig te maken. Misschien werp je tegen: mijn zonden zijn erger en zwaarder. Zeg je: ik heb bewust gezondigd? Dat deed David ook toen hij een brief schreef aan Joab om Uria te doden. Heb je lang gezondigd zonder bekering? Dat deed de moordenaar ook. Hij bleef zondigen tot de laatste dag van zijn leven. Is je zonde zwaar? De zwaarste zonden kunnen vergeven worden, behalve de zonde tegen de Heilige Geest.

De zonde tegen de Heilige Geest

Je kunt ermee aangevallen worden dat je die zonde gedaan hebt. De zonde tegen de Heilige Geest is niet dat er plotseling vreselijke lasterlijke dingen in je gedachten komen. Het is ook niet in grote zonde vallen wanneer je genade kent. Ook niet: gedachten aan zelfmoord of pogingen daartoe. Denk maar aan de stokbewaarder. Guthrie omschrijft de zonde tegen de Heilige Geest als volgt: "Het is een verwerpen en tegenstaan van het Evangelie en de weg ter zaligheid die door de Heilige Geest aan een mens is bekend gemaakt. Dit gebeurt op een openlijke, vrijwillige en bewuste manier, met boosheid en verachting wat een wanhopige vrees veroorzaakt." Wie er bang voor is deze zonde bedreven te hebben, heeft deze zonde niet gedaan.

Een verbond met de Heere

Veel puriteinen sloten een verbond met de Heere. "Eenvoudig gezegd is het maken van een verbond met de Heere dit: openlijk met woorden belijden dat je in Hem gelooft, Hem aangrijpt als Zaligmaker." Meerdere malen lezen we in de Bijbel dat gelovigen zich verbinden aan Christus. Bijvoorbeeld Thomas: 'Mijn Heere, en mijn God' (Joh. 20:28). Het verbond tussen de Heere en mensen wordt vergeleken met het huwelijk tussen man en vrouw. De Heere belooft als een Man te willen zijn voor Zijn kinderen. Het maken van een verbond met de Heere wordt ook wel een onderhandeling genoemd. Gods kinderen kennen strijd in hun hart tussen de oude en de nieuwe mens. Ben je bang om een verbond te sluiten omdat je vreest dat te verbreken door je zonden? "Het is van levensbelang om in Christus te zijn door een waar geloof. Dat geloof verbindt aan Hem en maakt dat alles wat Hij verdiend heeft, ook het jouwe is." Er is een onuitsprekelijke rijkdom in Christus te vinden.

Ds. A. van Heteren

P E R S BERICHT

HAAMSTEDERCONFERENTIE

De 37ste Haamstedeconferentie zal D.V. worden gehouden van maandag 29 tot en met 31 augustus 2022 in het conferentieoord 'Mennorode' te Elspeet. We hopen dat we dit jaar weer drie dagen samen kunnen komen.

Aanmelden kan t.z.t. via de website.

Namens de stuurgroep Haamstedeconferentie, B.S. van Groningen, coördinator, voor nadere informatie kunt u contact met hem opnemen.

078 – 6815655 / 06 5332 1987

bsgroningen@klikSAFE.nl

CLASSICALE ZENDINGSOCHTEND

Na twee jaar uitstel vanwege de coronapandemie kan de zendingscommissie van Noordeloos u dan eindelijk uitnodigen. Op DV 18 juni bieden zij u een ochtendvullend programma aan met een zendingsverhaal, en daarnaast de sprekers ds. W.E. Klaver uit Meerkerk en ds.A.Th. van Olst uit Antwerpen. Het thema zal zijn: "Een goede boodschap". Ds. J. Hoefnagel uit Zeist zal de opening en sluiting verzorgen.

Het is dit jaar voor het eerst dat de zendingsdag van de classis Utrecht niet in Zeist maar in Noordeloos wordt gehouden.

Vanaf 9.00 uur staat de koffie klaar, het programma duurt van 9.30 tot ongeveer 12.30 uur.

De zendingsochtend wordt gehouden in de het kerkgebouw aan de Noordzijde 1 in Noordeloos. Hartelijk welkom !

ZENDINGSDAG CHR. GEREF. KERK. ELBURG

Wordt gehouden op D.V. 20 juli 2022

Locatie: Ger. Gem. Nunspeet

Adres: Brinkersweg 17, 8071 GR Nunspeet

Aanvang 's morgens: 10:30

Opening: Ds J. de Bruin - Elburg

Ds A.C. Uitslag – Urk

Aanvang 's middags: 14:00

Ds K. Visser – Driebergen

Ds H. Lassche – Rijssen

Sluiting: Ds J. de Bruin – Elburg

COMMISSIE VORMINGSWERK CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERKEN.

Na een paar moeizame jaren door corona, zijn we dankbaar voor komend seizoen weer een mooi programma te kunnen aanbieden, mede dankzij de

bereidwilligheid van de gevraagde docenten. We hopen op een mooie cursus onder Gods zegen.

Aanmelden

U kunt zich opgeven voor deze cursus, bij voorkeur via het aanmeldformulier op de website: www.cgk.nl/vormingswerk of via e-mail: vormingswerk.cgk@gmail.nl, dan graag naam, adres, geboortjaar en gewenste cursusplaats vermelden.

BOEKBESPREKINGEN

Sara van der Mast, De weg die tot het leven leidt, gebonden, 158 blz., € 14,90. Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 978 90 331 3154 7,

Sara van der Mast (1620-1649) trouwde in 1649 met Franciscus Ridderus, predikant te Den Briel. Na een huwelijk van slechts acht maanden is zij overleden. Acht jaar na haar overlijden heeft Ridderus in Rotterdam haar handgeschreven schriftelijke nalatenschap uitgegeven. Het ging Sara van der Mast in haar geestelijke overdenkingen om de weg die tot het ware leven met God leidt. Op blz. 149 en 150 schrijft zij over 'Vreugde gemengd met droefheid'. We geven de volgende regels aan u door: "De oorzaak van droefheid is bij een christen van drieërleid aard. Eerst komt hij tot het besef van wat hij geweest is, vervolgens ziet hij in wie hij nu is, en ten slotte realiseert hij zich wie en wat hij graag wil zijn maar nog niet is. Wat de eerste oorzaak betreft, zien we dat wanneer de Heere een zondaar losmaakt van zijn zonde, Hij hem die zonden ook doet haten met een eeuwige haat. En al heeft God dan de schuld van die zonden weggenomen, toch wil Hij dat de zondaar zich die zonden zelf zal blijven herinneren. Het is als met doornen en distels in een tuin. Die richten schade aan, maar ze dienen er toch toe om veel aandacht aan de tuin te geven. Zo is het ook met de zonden, ze doen het gevoelsleven kwaad, maar in onze herinnering zijn ze 'goed' om ons te verootmoedigen vanwege ons vroegere leven en ons te bewaren voor zonden in de toekomst.

De tweede oorzaak is dat we in onze geest steeds verzocht worden tot het doen van zonden. De duivel zoekt in ons hart altijd weer zijn woonplaats en zijn oude bezigheden. Zoals de farao het volk Israël vervolgde, zo vervolgt de duivel degenen die verlost zijn. Hij doet er namelijk alles aan om hen weer terug te brengen in hun vroegere dienstbaarheid.

De derde oorzaak is het langdurige uitstel van het beloofde Koninkrijk der hemelen. Nooit zal iemand met blijdschap van zijn lichaam afscheid nemen, die in zijn lichaam nooit bedroefd is geweest vanwege de afwezigheid van de Heere. Maar zoals na de regen de lucht weer opklaart en helder wordt, zo wordt na de regen van ongehuichelde tranen het geweten

Op 28 april j.l. mochten mijn vrouw en ik gedenken dat VIJFTIG JAAR geleden in Damwoude (toen nog Murmerwoude) de bevestiging tot het ambt van DIENAAR des WOORDS plaatsvond.

Bevestiger: Ds. J.H. Velema in 1972

Bevestiger te Zeist: Ds. P. Beekhuis in 1976

Bevestiger te Urk: Ds. A. Baars in 1982

Bevestiger te Dordrecht: Ds. H. C. van der Ent in 1987

Bevestiger te Nieuwkoop: Ds. A. Baars in 2005

De tekst van de intrede was. Psalm 51 : 17 . Heere!
open mijn lippen, zo zal mijn mond uw lof verkondigen.
Daarin lag het geheim van 50 jaar ambtelijke dienst en
dat blijft ook de bede voor de toekomst.

Hartelijk willen we de de Kerkenraad van Nieuwkoop
bedanken voor het beleggen van een herdenkingsdienst,
j.l. 13 mei.. Ook de andere Kerkenraden bedanken we
voor hun vertegenwoordiging daarop en hun goede
wensen en gaven. Het was goed dat zovele oud-leden
en catechisanten uit de verschillende gemeenten,
collega's familie en vrienden zijn gekomen. Velen lieten
ook hun meeleven en dank blijken via ontvangen post
en mailberichten.

Ook hiervoor hartelijk dank! ..

Ds. en mevr. A. van de Weerd
Prins Bernhardstraat 70
8071 LT Nunspeet - 0341-706312.

gezuiverd en getroost." Ridderus voegt dan, net als bij
al de andere overdenkingen, twee dichtregels toe:
Uit tranenzaad dat wij op aarde zaaien,
Zal uit genaad' God vreugde ons doen maaïen.

M.J. Ruissen, Onderzoekt de Gelijkenissen,
paperback, 109 blz., € 15,95, Uitgeverij De
Ramshoorn, Goes, ISBN 9789461151599.

In de serie puzzelboeken met een boodschap is eerder
verschenen 'Onderzoekt de Schriften.' In dit Bijbels
kijk-, lees- en puzzelboek worden 26 gelijkenissen
behandeld. Gespreksvragen zijn opgenomen. In
dit boek wordt geprobeerd de gelijkenissen aan
jongeren uit te leggen. Er wordt zoveel als mogelijk
is aangesloten bij de tekst van de Bijbel. Puzzels zijn
opgenomen om de inhoud van de gelijkenissen te
verwerken. Kortom een leerzaam boek voor jongeren.

P. de Zeeuw, Blijde boodschap voor blinde heidenen,
gebonden, 134 blz., € 15,95, Uitgeverij 'de
Ramshoorn', Goes, ISBN 9789461151575.

Dit boek bevat twee verhalen: Het slavinnenetje van
generaal Bakar en Harold en Bonifatius. Het eerste

Van de redactie

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. don-
derdag 30 juni 2022. Kopij graag binnen donder-
dag 9 juni 2022.

Jubileum

Ds. A. v.d. Weerd werd vijftig jaar geleden beves-
tigd in het ambt van dienaar des Woords. Er werd
een herdenkingsdienst gehouden in Nieuwkoop
die we bijgewoond hebben.

Ds. V.d. Weerd sprak op passende wijze uit Psalm
100. Ds. A. Baars en ds. W.L. van der Staaij heb-
ben hem toegesproken. We hopen dat ds. V.d.
Weerd nog wat jaren mag voorgaan in de kerken.
De Heere gedenke hem, zijn vrouw, kinderen en
kleinkinderen in al wat nodig is.

Ontmoetingsdag Urk

De volgende ontmoetingsdag zal D.V. zaterdag
10 september gehouden worden op Urk.

Verontrustende ontwikkelingen

We schreven al over Zwolle. Nu heeft ook Lely-
stad aangekondigd over te gaan tot het bevesti-
gen van vrouwelijke ambtsdragers.

Dit alles dwars tegen de besluiten van de GS in
en tegen de geldende regels van de kerkorde. In
plaats van de kerkelijke weg van revisie te gaan,
legt men de besluiten van de GS naast zich neer
en gaat eigen wegen.

Ds. V.d. Staaij geeft weer wat de GS heeft beslo-
ten. Het is diep bedroevend, zwaar teleurstellend
en het getuigt van opzettelijke kerkelijke onge-
hoorzaamheid wat Zwolle gedaan heeft en Lely-
stad van plan is om te doen. Ernstig vermaan is
noodzakelijk, pas daarna kan er sprake zijn van
tuchtmaatregelen

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een lees-
beperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Biblio-
theek voor Blinden en Slechtzienden). Tel. 0341-
565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

verhaal gaat over een meisje van 16 jaar dat als slavin
verkocht werd aan de heidense generaal Bakar. Zij
mag voor haar overtuiging uitkomen en is van grote
betekenis geweest voor de ommekeer die in Iberië
plaatsvond. Het tweede verhaal gaat over de onder
ons meer bekende Bonifatius die bij Dokkum werd
gedood. Ondanks zijn dwalingen heeft hij veel mogen
betekenen voor de verbreiding van het Evangelie in
Nederland en daarbuiten. Jong en oud, neem en lees.

Timotheos

Geef u
Lignes een
toekomst?

Lignes wil zuster worden.

Helpt u mee haar droom waar te maken? Met uw steun kunnen wij kinderen als Lignes voorzien van onderwijs, eten én hen in aanraking brengen met het evangelie.

Meer informatie en doneren: www.timotheos.nl/help-mee

ONTVANG GRATIS EEN HERDENKINGSBOEK VAN DE HEIDELBERGSE CATECHISMUS!

Bent u nog geen nieuwsbrieflezer of donateur van onze Stichting? Meld u aan via www.svvhed.org en ontvang dit geschenk!

Of mail voor informatie en/of presentatie info@svvhed.org

Voor giften: NL35 ABNA 0548 9879 20

Gereformeerd in de volkskerk!?

Conferentie over hervormd-gereformeerd denken in perspectief

Waar?

Wanneer?

Hoe laat?

Organisatie?

Kerkelijk centrum De Aker, Fontanusplein 2 te Putten

D.V. donderdag 23 juni 2022

14.30-20.00 uur

Vereniging Protestants Nederland en de Gereformeerde Bond

PROGRAMMA

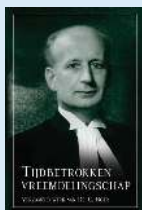
Dagvoorzitter: ds. H. Westerhout, hervormd predikant in Hasselt

14.30 uur	Opening door ds. W.J. Westland namens het hoofdbestuur van de GB
14.45 uur	Dr. ir. J. van der Graaf, "Gereformeerd in een volkskerk"
15.15 uur	Ds. J.M.J. Kievit, "Volkskerk en Afscheiding, een spannende verhouding"
15.45 uur	Pauze
16.15 uur	Ds. K.M. Teeuw, "De betekenis van ds. L. Kievit voor een jongere generatie theologen"
16.45 uur	Korte discussie
17.00 uur	Maaltijd
18.00 uur	Dr. W. Dekker, "Ds. G. Boer en de Godsvraag in deze tijd"
18.30 uur	Prof. dr. W. van Vlastuin, "Volkskerk en confessie"
19.00 uur	Forum met de inleiders
20.00 uur	Sluiting door ds. J.J. Verhaar, bestuurslid van PN

De conferentie wordt mede georganiseerd naar aanleiding van de uitgave van het verzamelde werk van de predikanten G. Boer, I. en L. Kievit en A. van Brummelen.

Kosten en aanmelding

€ 15,00 p.p. inclusief koffie/thee, maaltijd en brochure met de daarin opgenomen lezingen. Graag aanmelden door een mail te sturen naar info@protestantsnederland.nl en tevens het bedrag van € 15,00 p.p. over te maken op rek.nr. NL04 INGB 0000 195 500 t.n.v. penningmeester VPN onder vermelding van: "conferentie".

VAN STAVEREN
begrafenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar

(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begrafenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
"Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl

Steun het evangelisatiewerk in Gent
en bestel uw boeken bij ons.

Uw bestelling ontvangt u binnen
twee dagen thuis.

Email: webwinkel@evangelischcentrum.be
Telefoon (0032)92230560